

¹Und es vergingen drei Jahre, daß kein Krieg war zwischen den Syrern und Israel.²Im dritten Jahr aber zog Josaphat, der König Juda's hinab zum König Israels.³Und der König Israels sprach zu seinen Knechten: Wißt ihr nicht, daß Ramoth in Gilead unser ist; und wir sitzen still und nehmen es nicht von der Hand des Königs von Syrien?⁴Und sprach zu Josaphat: Willst du mit mir ziehen in den Streit gen Ramoth in Gilead? Josaphat sprach zum König Israels: ich will sein wie du, und mein Volk wie dein Volk, und meine Rosse wie deine Rosse.⁵Und Josaphat sprach zum König Israels: Frage doch heute um das Wort des HERRN!⁶Da sammelte der König Israels Propheten bei vierhundert Mann und sprach zu ihnen: Soll ich gen Ramoth in Gilead ziehen, zu streiten, oder soll ich's lassen anstehen? Sie sprachen: Zieh hinauf! der HERR wird's in die Hand des Königs geben.⁷Josaphat aber sprach: Ist hier kein Prophet des HERRN mehr, daß wir durch ihn fragen?⁸Der König Israels sprach zu Josaphat: Es ist noch ein Mann, Micha, der Sohn Jemlas, durch den man den HERR fragen kann. Aber ich bin ihm gram; denn er weissagt mir kein Gutes, sondern eitel Böses. Josaphat sprach: Der König rede nicht also.⁹Da rief der König Israels einen Kämmerer und sprach: Bringe eilend her Micha, den Sohn Jemlas!¹⁰Der König aber Israels und Josaphat, der König Juda's, saßen ein jeglicher auf seinem Stuhl, mit ihren Kleidern angezogen, auf dem Platz vor der Tür am Tor Samarias; und alle Propheten weissagten vor ihnen.¹¹Und Zedekia, der Sohn Knaenas, hatte sich

¹وَأَقَامُوا ثَلَاثَ سِنِينَ يَدُونَ حَرْبَ بَيْنِ أَرَامَ وَإِسْرَائِيلَ.²وَفِي السَّنَةِ الثَّالِثَةِ تَرَلَّ يَهُوشَافَاطُ مَلِكُ يَهُودَا إِلَى مَلِكِ إِسْرَائِيلَ.³فَقَالَ مَلِكُ إِسْرَائِيلَ لِعَبِيدِهِ، أَتَعْلَمُونَ أَنَّ رَامُوتَ جَلْعَادَ لَنَا وَتَحْنُ سَاكِنُونَ عَنْ أَخْذِهَا مِنْ يَدِ مَلِكِ أَرَامَ.⁴وَقَالَ لِيَهُوشَافَاطَ، أَتَذْهَبُ مَعِيَ لِلْحَرْبِ إِلَى رَامُوتَ جَلْعَادَ. فَقَالَ يَهُوشَافَاطُ لِمَلِكِ إِسْرَائِيلَ، مَتَلِّي مَثَلِي. سَعْيِي كَسَعْيِكَ وَخَيْلِي كَخَيْلِكَ.⁵ثُمَّ قَالَ يَهُوشَافَاطُ لِمَلِكِ إِسْرَائِيلَ، أَسْأَلُ الْيَوْمَ عَنْ كَلَامِ الرَّبِّ.⁶فَجَمَعَ مَلِكُ إِسْرَائِيلَ الْأَنْبِيَاءَ، نَحْوُ أَرْبَعِ مِائَةِ رَجُلٍ وَسَأَلَهُمْ، أَأَذْهَبُ إِلَى رَامُوتَ جَلْعَادَ لِلْقِتَالِ أَمْ أَمْتَنُ. فَقَالُوا، اضْعُدْ فَيَذْفَعَهَا السَّبْدُ لِيَدِ الْمَلِكِ.⁷فَسَأَلَ يَهُوشَافَاطُ، أَمَا يَوْجَدُ هُنَا بَعْدُ نَبِيٍّ لِلرَّبِّ فَتَسْأَلُ مِنْهُ.⁸فَقَالَ مَلِكُ إِسْرَائِيلَ لِيَهُوشَافَاطَ، يَوْجَدُ بَعْدُ رَجُلٌ وَاحِدٌ لِسُؤَالِ الرَّبِّ بِهِ، وَلَكِنِّي أَبْغِضُهُ لِأَنَّهُ لَا يَتَّبَعُنِي عَلَيَّ خَيْرًا بَلْ شَرًّا، وَهُوَ مِيخَا بْنُ يَمَلَّ. فَقَالَ يَهُوشَافَاطُ، لَا يَنْقُلِ الْمَلِكُ هَكَذَا. فَذَعَا مَلِكُ إِسْرَائِيلَ خَصِيًّا وَقَالَ، أَسْرِعْ إِلَيَّ بِمِيخَا بْنِ يَمَلَّ.¹⁰وَكَانَ مَلِكُ إِسْرَائِيلَ وَيَهُوشَافَاطُ مَلِكُ يَهُودَا جَالِسَيْنِ كُلُّ وَاحِدٍ عَلَى كُرْسِيِّهِ، لَا يَسْتَبِينَ ثِيَابَهُمَا فِي سَاحَةِ عِنْدَ مَدْخَلِ بَابِ السَّامِرَةِ، وَجَمِيعُ الْأَنْبِيَاءِ يَتَّبِعُونَ أَمَامَهُمَا.¹¹وَعَمِلَ صِدْقِيَّا بْنُ كَثْعَنَةَ لِنَفْسِهِ قُرْطَنِي حَدِيدٍ وَقَالَ، هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ، بِهِذِهِ تَنْطَلِعُ الْأَرَامِيُّونَ حَتَّى يَقْتُلُوا.¹²وَتَبَّأَ جَمِيعُ الْأَنْبِيَاءِ قَائِلِينَ، اضْعُدْ إِلَى رَامُوتَ جَلْعَادَ وَأَفْلِحْ، فَيَذْفَعَهَا الرَّبُّ لِيَدِ الْمَلِكِ.¹³وَأَمَّا الرَّسُولُ الَّذِي ذَهَبَ لِيَدْعُو مِيخَا فَقَالَ لَهُ، هُوَذَا كَلَامُ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ بِفِي وَاحِدٍ خَيْرٌ لِلْمَلِكِ، فَلْيَكُنْ كَلَامُكَ مِثْلَ كَلَامِ وَاحِدٍ مِنْهُمْ، وَتَكَلِّمْ بِخَيْرٍ.¹⁴فَقَالَ مِيخَا، حَيٌّ هُوَ الرَّبُّ إِنْ مَا يَقُولُهُ لِي الرَّبُّ بِهِ أَتَكَلَّمُ.¹⁵وَلَمَّا أَتَى إِلَى الْمَلِكِ سَأَلَهُ الْمَلِكُ، يَا مِيخَا، أَتَضْعُدُ إِلَى رَامُوتَ جَلْعَادَ لِلْقِتَالِ أَمْ أَمْتَنُ. فَقَالَ لَهُ، اضْعُدْ وَأَفْلِحْ فَيَذْفَعَهَا الرَّبُّ لِيَدِ الْمَلِكِ.¹⁶فَقَالَ لَهُ الْمَلِكُ، كَمْ مَرَّةٍ اسْتَخْلَفْتُكَ أَنْ لَا تَقُولَ لِي إِلَّا الْحَقَّ بِاسْمِ الرَّبِّ.¹⁷فَقَالَ، رَأَيْتُ كُلَّ إِسْرَائِيلَ مُسْتَبِينَ عَلَى الْجِبَالِ كَخِرَافٍ لَا رَاعِيٍّ لَهَا. فَقَالَ الرَّبُّ، لَيْسَ لَهُؤُلَاءِ أَصْحَابٌ، فَلْيَرْجِعُوا كُلُّ وَاحِدٍ إِلَى بَيْتِهِ بِسَلَامٍ.¹⁸فَقَالَ مَلِكُ إِسْرَائِيلَ لِيَهُوشَافَاطَ، أَمَا قُلْتُ لَكَ أَنَّهُ لَا يَتَّبَعُنِي عَلَيَّ خَيْرًا بَلْ شَرًّا.¹⁹وَقَالَ، فَاسْمَعْ إِذَا كَلَامُ الرَّبِّ، قَدْ رَأَيْتُ الرَّبَّ جَالِسًا عَلَى كُرْسِيِّهِ، وَكُلُّ جُنْدِ السَّمَاءِ وَفُوفٌ لَدَيْهِ عَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ يَسَارِهِ.²⁰فَقَالَ الرَّبُّ، مَنْ يُغْوِي أَخَابَ فَيَضَعَدُ وَيَسْقُطُ فِي رَامُوتَ

eiserne Hörner gemacht und sprach: So spricht der HERR: Hiermit wirst du die Syrer stoßen, bis du sie aufräumst.¹² Und alle Propheten weissagten also und sprachen: Ziehe hinauf gen Ramoth in Gilead und fahre glücklich; der HERR wird's in die Hand des Königs geben.¹³ Und der Bote, der hingegangen war, Micha zu rufen, sprach zu ihm: Siehe, der Propheten Reden sind einträchtig gut für den König; so laß nun dein Wort auch sein wie das Wort derselben und rede Gutes.¹⁴ Micha sprach: So wahr der HERR lebt, ich will reden, was der HERR mir sagen wird.¹⁵ Und da er zum König kam, sprach der König zu Ihm: Micha, sollen wir gen Ramoth in Gilead ziehen, zu streiten oder sollen wir's lassen anstehen? Er sprach zu Ihm: Ja, ziehe hinauf und fahre glücklich; der HERR wird's in die Hand des Königs geben.¹⁶ Der König sprach abermals zu ihm: Ich beschwöre dich, daß du mir nichts denn die Wahrheit sagst im Namen des HERRN.¹⁷ Er sprach: Ich sah ganz Israel zerstreut auf den Bergen wie die Schafe, die keinen Hirten haben. Und der HERR sprach: Diese haben keinen Herrn; ein jeglicher kehre wieder heim mit Frieden.¹⁸ Da sprach der König Israels zu Josaphat: Habe ich dir nicht gesagt, daß er mir nichts Gutes weissagt, sondern eitel Böses?¹⁹ Er sprach: Darum höre nun das Wort des HERRN! Ich sah den HERRN sitzen auf seinem Stuhl und alles himmlische Heer neben ihm stehen zu seiner Rechten und Linken.²⁰ Und der HERR sprach: Wer will Ahab überreden, daß er hinaufziehe und falle zu Ramoth in Gilead? Und einer sagte dies, und der

جلعاد. فقال هذا هكذا وقال ذاك هكذا.²¹ ثم خرج الروح ووقف أمام الرب وقال، أنا أغويهِ. وسأله الرب، بعداً.²² فقال، أخرج وأكون روح كذب في أفواه جميع أنبيائه. فقال، إنك تُغويهِ وتفتدِر. فأخرج وأفعل هكذا.²³ والآن هوذا قد جعل الرب روح كذب في أفواه جميع أنبيائك هؤلاء، والرب تكلم عليك بشراً.²⁴ فتقدم صديقاً بن كنعته وصرت ميخا على القلعة وقال، من أين عبر روح الرب مني ليكلمك.²⁵ فقال ميخا، إنك ستري في ذلك اليوم الذي تدخل فيه من مخدع إلى مخدع ليخبيئ.²⁶ فقال ملك إسرائيل، خذ ميخا ورددّه إلى أمون رئيس المدينة وإلى يوشافاط ابن الملك،²⁷ وقل هكذا قال الملك، صعدوا هذا في السجن، وأطعموه خبز الصيق وماء الصيق حتى آتني بسلام.²⁸ فقال ميخا، إن رجعت بسلام فلم يتكلم الرب بي. وقال، اسمعوا أيها الشعب أجمعون.²⁹ فصعد ملك إسرائيل ويهوشافاط ملك يهوذا إلى راموث جلعاد.³⁰ فقال ملك إسرائيل لييهوشافاط، إني أتتكر وأدخل الحرب، وأما أنت فالبس ثيابك. فتتكر ملك إسرائيل ودخل الحرب.³¹ وأمر ملك آرام رؤساء المركبات التي له، الإثني والثلاثين، وقال، لا تحاربوا صغيراً ولا كبيراً إلا ملك إسرائيل وحده.³² فلما رأى رؤساء المركبات يهوشافاط، قالوا إنّه ملك إسرائيل فمالوا عليه ليقاتلوه، فصرخ يهوشافاط.³³ فلما رأى رؤساء المركبات أنّه ليس ملك إسرائيل رجعوا عنه.³⁴ وإن رجلاً ترع في قوسه غير متعمد وصرت ملك إسرائيل بين أوصال الدرع. فقال لمدير مركبته، ردد بذك وأخرجني من الجيش لأنّي قد جرحْتُ.³⁵ واشتد القتال في ذلك اليوم، وأوقف الملك في مركبته مقابل آرام ومات عند المساء، وجرى دم الجرح إلى حصن المركبة.³⁶ وعبر النداء في الجند عند غروب الشمس قائلاً، كل رجل إلى مدينته، وكل رجل إلى أرضه.³⁷ فمات الملك وأدخل السامرة فدقوا الملك في السامرة. وعُسلت المركبة في بركة السامرة فلحست الكلاب دمه. وغسلوا سلاحه. حسب كلام الرب الذي تكلم به.³⁹ وبقية أمور آخاب وكل ما فعل، وبيت العاج الذي بناه وكل المذن التي بناها مكتوبة في سفر أخبار الأيام لملوك إسرائيل.⁴⁰ فاصطجع آخاب مع آبائه، وملك أخزيا ابنه عوضاً عنه.⁴¹ وملك يهوشافاط بن آسا على يهوذا في السنة الرابعة لأخاب ملك

andere das.²¹ Da ging ein Geist heraus und trat vor den HERRN und sprach: Ich will ihn überreden. Der HERR sprach zu ihm: Womit?²² Er sprach: Ich will ausgehen und will ein falscher Geist sein in aller Propheten Munde. Er sprach: Du sollst ihn überreden und sollst's ausrichten; gehe aus und tue also!²³ Nun siehe, der HERR hat einen falschen Geist gegeben in aller dieser deiner Propheten Mund; und der HERR hat böses über dich geredet.²⁴ Da trat herzu Zedekia, der Sohn Knaenas, und schlug Micha auf den Backen und sprach: Wie? Ist der Geist des HERRN von mir gewichen, daß er mit dir redete?²⁵ Micha sprach: Siehe, du wirst's sehen an dem Tage, wenn du von einer Kammer in die andere gehen wirst, daß du dich verkriechst.²⁶ Der König Israels sprach: Nimm Micha und laß ihn bleiben bei Amon, dem Obersten der Stadt, und bei Joas, dem Sohn des Königs,²⁷ und sprich: So spricht der König: Diesen setzt ein in den Kerker und speist ihn mit Brot und Wasser der Trübsal, bis ich mit Frieden wiederkomme.²⁸ Micha sprach: Kommst du mit Frieden wieder, so hat der HERR nicht durch mich geredet. Und sprach: Höret zu, alles Volk!²⁹ Also zog der König Israels und Josaphat, der König Juda's, hinauf gen Ramoth in Gilead.³⁰ Und der König Israels sprach zu Josaphat: Ich will mich verstellen und in den Streit kommen; du aber habe deine Kleider an. Und der König Israels verstellte sich und zog in den Streit.³¹ Aber der König von Syrien gebot den Obersten über seine Wagen, deren waren zweiunddreißig, und sprach: Ihr sollt nicht streiten wider Kleine noch

إِسْرَائِيلَ.⁴² وَكَانَ يَهُوشَافَاطُ ابْنُ حَمْسِي وَثَلَاثِينَ سَنَةً حِينَ مَلَكَ، وَمَلَكَ خَمْسًا وَعِشْرِينَ سَنَةً فِي أُورُشَلِيمَ، وَاسْمُ أُمِّهِ عَزْرُوثُ بِنْتُ شَلْجِي.⁴³ وَسَارَ فِي كُلِّ طَرِيقٍ آسَا أَبِيهِ. لَمْ يَجِدْ عَنْهَا، إِذْ عَمِلَ الْمُسْتَقِيمَ فِي عَيْنِي الرَّبِّ. إِلَّا أَنَّ الْمُرْتَفَعَاتِ لَمْ تَنْزِعْ، بَلْ كَانَ الشَّعْبُ لَا يَزَالُ يَذْبَحُ وَيُوقِدُ عَلَى الْمُرْتَفَعَاتِ.⁴⁴ وَصَالَحَ يَهُوشَافَاطُ مَلِكَ إِسْرَائِيلَ.⁴⁵ وَبَقِيَتهُ أُمُورُ يَهُوشَافَاطَ وَجَبَرُوثُهُ الَّذِي أَطْهَرَهُ، وَكَيْفَ حَارَبَ هَكَوْبَةُ فِي سَفَرِ أَخْبَارِ الْإِثَامِ لِمُلُوكِ يَهُودَا.⁴⁶ وَبَقِيَتهُ الْمَأْبُودِينَ الَّذِينَ يَقُوتُوا فِي أَيَّامِ آسَا أَبِيهِ أَبَادَهُمْ مِنَ الْأَرْضِ.⁴⁷ وَلَمْ يَكُنْ فِي أَدُومَ مَلِكَ. مَلَكَ وَكَيْلُ.⁴⁸ وَعَمِلَ يَهُوشَافَاطُ سُفْنَ تَرْشِيشَ لِيَذْهَبَ إِلَى أَوْفِيرَ لِأَجْلِ الذَّهَبِ فَلَمْ تَذْهَبْ، لِأَنَّ السُّفْنَ تَكَسَّرَتْ فِي عَصِيونَ جَابِرَ.⁴⁹ حَبْنَزُ قَالَ أَحْزَبَا بْنُ أَحَابَ لِيَهُوشَافَاطَ لِيَذْهَبَ عَيْدِي مَعَ عَيْدِكَ فِي السُّفْنِ. فَلَمْ يَسْأَلْ يَهُوشَافَاطُ.⁵⁰ وَاضْطَجَعَ يَهُوشَافَاطُ مَعَ آبَائِهِ وَدُفِنَ مَعَ آبَائِهِ فِي مَدِينَةِ دَاوُدَ أَبِيهِ، فَلَمَكَ يَهُورَامُ ابْنَهُ عَوْضًا عَنْهُ.⁵¹ وَمَلَكَ أَحْزَبَا بْنُ أَحَابَ عَلَى إِسْرَائِيلَ فِي السَّامِرَةِ فِي السَّنَةِ السَّابِعَةِ عَشْرَةَ لِيَهُوشَافَاطَ مَلِكَ يَهُودَا. مَلَكَ عَلَى إِسْرَائِيلَ سَتَيْنِ.⁵² وَعَمِلَ الشَّرَّ فِي عَيْنِي الرَّبِّ، وَسَارَ فِي طَرِيقِ أَبِيهِ وَطَرِيقِ أُمِّهِ، وَطَرِيقِ يَرْبَعَامَ بْنِ تَبَاطَ الَّذِي جَعَلَ إِسْرَائِيلَ يُخْطِئُ⁵³ وَعَبَدَ الْبَغْلَ وَسَجَدَ لَهُ وَأَغَاطَ الرَّبَّ إِلَهَ إِسْرَائِيلَ حَسَبَ كُلِّ مَا فَعَلَ أَبُوهُ.

Große, sondern wider den König Israels allein.³² Und da die Obersten der Wagen Josaphat sahen, meinten sie er wäre der König Israels, und fielen auf ihn mit Streiten; aber Josaphat schrie.³³ Da aber die Obersten der Wagen sahen, daß er nicht der König Israels war, wandten sie sich von ihm.³⁴ Ein Mann aber spannte den Bogen von ungefähr und schoß den König Israels zwischen Panzer und Wehrgehänge. Und er sprach zu seinem Fuhrmann: Wende deine Hand und führe mich aus dem Heer, denn ich bin wund!³⁵ Und der Streit nahm überhand desselben Tages, und der König stand auf dem Wagen der Syrer und starb des Abends. Und das Blut floß von den Wunden mitten in den Wagen.³⁶ Und man ließ ausrufen im Heer, da die Sonne unterging, und sagen: Ein jeglicher gehe in seine Stadt und in sein Land.³⁷ Also starb der König und ward gen Samaria gebracht. Und sie begruben ihn zu Samaria.³⁸ Und da sie den Wagen wuschen bei dem Teich Samarias, leckten die Hunde sein Blut (es wuschen ihn aber die Huren) nach dem Wort des HERRN, das er geredet hatte.³⁹ Was mehr von Ahab zu sagen ist und alles, was er getan hat, und das elfenbeinerne Haus, das er baute, und alle Städte, die er gebaut hat, siehe, das ist geschrieben in der Chronik der Könige Israels.⁴⁰ Also entschlief Ahab mit seinen Vätern; und sein Sohn Ahasja ward König an seiner Statt.⁴¹ Und Josaphat, der Sohn Asas, ward König über Juda im vierten Jahr Ahabs, des Königs Israels,⁴² und war fünfunddreißig Jahre alt, da er König ward, und regierte fünfundzwanzig Jahre

zu Jerusalem. Seine Mutter hieß Asuba, eine Tochter Silhis. 22:43 Und er wandelte in allem Wege seines Vaters Asa und wich nicht davon; und er tat was dem HERRN wohl gefiel.⁴³ 22:44 Doch tat er die Höhen nicht weg, und das Volk opferte und räucherte noch auf den Höhen.⁴⁴ 22:45 Und er hatte Frieden mit dem König Israels.⁴⁵ 22:46 Was aber mehr von Josaphat zu sagen ist und seine Macht, was er getan und wie er gestritten hat, siehe das ist geschrieben in der Chronik der Könige Juda's.⁴⁶ 22:47 Auch tat er aus dem Lande, was noch übrige Hurer waren, die zu der Zeit seines Vaters Asa waren übriggeblieben.⁴⁷ 22:48 Und es war kein König in Edom; ein Landpfleger war König.⁴⁸ 22:49 Und Josaphat hatte Schiffe lassen machen aufs Meer, die nach Ophir gehen sollten, Gold zu holen. Aber sie gingen nicht; denn sie wurden zerbrochen zu Ezeon-Geber.⁴⁹ 22:50 Dazumal sprach Ahasja, der Sohn Ahabs, zu Josaphat: Laß meine Knechte mit deinen Schiffen fahren! Josaphat aber wollte nicht.⁵⁰ 22:51 Und Josaphat entschlief mit seinen Vätern und ward begraben mit seinen Vätern in der Stadt Davids, seines Vaters; und Joram, sein Sohn, ward König an seiner Statt.⁵¹ 22:52 Ahasja, der Sohn Ahabs, ward König über Israel zu Samaria im siebzehnten Jahr Josaphats, des Königs Juda's, und regierte über Israel zwei Jahre;⁵² 22:53 und er tat, was dem HERRN übel gefiel, und wandelte in dem Wege seines Vaters und seiner Mutter und in dem Wege Jerobeams, des Sohnes Nebats, der Israel sündigen machte,⁵³ 22:54 und diente Baal und betete ihn an und erzürnte

den HERRN, den Gott Israels, wie sein
Vater tat.